

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/2250

z dnia 4 października 2016 r.

ustanawiające plan w zakresie odrzutów dla niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym i w wodach Unii rejonu ICES IIa

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 6,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich⁽²⁾, w szczególności jego art. 18a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach połowów w Unii poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.
- (2) Artykuł 15 ust. 6 wspomnianego rozporządzenia upoważnia Komisję do przyjęcia planów w zakresie odrzutów w drodze aktów delegowanych na okres nie dłuższy niż trzy lata na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie w porozumieniu z odpowiednimi komitetami doradczymi.
- (3) Belgia, Dania, Niemcy, Francja, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem w Morzu Północnym. Po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Północnego te państwa członkowskie przedstawiły Komisji w dniu 3 czerwca 2016 r. wspólną rekomendację dotyczącą nowego planu w zakresie odrzutów w odniesieniu do niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym. Wkład naukowy został pozyskany od odpowiednich podmiotów naukowych i został zweryfikowany przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF). W dniu 14 lipca odbyło się spotkanie grupy ekspertów składającej się z przedstawicieli 28 państw członkowskich i Komisji oraz Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora w celu omówienia odnośnych środków.
- (4) Środki zawarte we wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (5) Do celów wspomnianego rozporządzenia Morze Północne obejmuje obszary ICES IIIa i IV. Ponieważ niektóre stada gatunków dennych, istotne dla proponowanego planu w zakresie odrzutów, występują również w wodach UE rejonu ICES IIa, państwa członkowskie zalecają, aby rejon ten został również objęty planem w zakresie odrzutów.
- (6) W odniesieniu do Morza Północnego zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku ma zastosowanie najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r. w odniesieniu do:

— wielogatunkowych połowów dorsza atlantyckiego, plamiaka, witlinka i czarniaka,

— połowów homarca,

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.

- wielogatunkowych połowów soli i gładzicy,
- połowów morszczuka europejskiego, oraz
- połowów krewetki północnej.

Zgodnie z art. 15 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/2440 ⁽¹⁾ określono gatunki, które należy wyładowywać od dnia 1 stycznia 2016 r. Gatunki te to: czarniak, plamiak, homarzec, sola, gładzica, morszczuk europejski i krewetka północna. W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2440 ustanowiono także obowiązek wyładunku przyłowów krewetki północnej. W niniejszym rozporządzeniu należy przywrócić z rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2440 przepisy dotyczące gatunków, które mają być wyładowywane, oraz określić dodatkowe gatunki i połowy, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku w latach 2017 i 2018.

- (7) Zainteresowane państwa członkowskie uważają, że zasady dotyczące nakładu połowowego określone w rozdziale III rozporządzenia Rady (WE) nr 1342/2008 ⁽²⁾ stanowią przeszkodę dla skutecznej realizacji obowiązku wyładunku dorsza atlantyckiego ze względu na fakt, iż system nakładu połowowego określony w tym rozdziale zmniejszyłby elastyczność niezbędną do dostosowania praktyk połowowych, takich jak wybór obszaru oraz narzędzi połowowych, po wprowadzeniu obowiązku wyładunku. Rozporządzenie (WE) nr 1342/2008 jest obecnie poddawane przeglądowi przez współprawodawców. W celu zapobieżenia jednoczesnemu stosowaniu systemu nakładu połowowego i obowiązku wyładunku dorsza atlantyckiego obowiązek wyładunku dorsza atlantyckiego należy stosować dopiero wtedy, gdy system nakładu połowowego przestanie mieć zastosowanie.
- (8) Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2015/2440 wprowadzono wyłączenie z obowiązku wyładunku wszystkich połowów w odniesieniu do gatunków, co do których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia („wyłączenia z uwagi na wysoką przeżywalność”), w odniesieniu do połowów homarza w rejonie ICES IIIa, pod warunkiem że stosowane są klatki lub niektóre włoki denne. Zgodnie z tym rozporządzeniem delegowanym państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu Morzem Północnym przedstawiają Komisji dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenia w odniesieniu do określonych włoków dennych. Informacje te zostały przekazane, a STECF stwierdził, że są one wystarczające. W związku z tym wyłączenie to należy zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów.
- (9) Wspólna rekomendacja zawiera wyłączenie z uwagi na wysoką przeżywalność w odniesieniu do połowów homarza w podobszarze ICES IV przy użyciu niektórych narzędzi połowowych, pod warunkiem że wykorzystywana jest kratownica sieciowa „NetGrid”.
- (10) Wspólna rekomendacja zawiera wyłączenie z uwagi na wysoką przeżywalność w odniesieniu do połowów soli w podobszarze ICES IV przy użyciu niektórych narzędzi połowowych i pod pewnymi warunkami sprzyjającymi przeżywalności soli.
- (11) Na podstawie dowodów naukowych przedstawionych we wspólnej rekomendacji i zweryfikowanych przez STECF oraz uwzględniając cechy narzędzia połowowego, praktyk połowowych i danego ekosystemu, wyłączenia te należy zawrzeć w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do 2017 r. Państwa członkowskie powinny przedstawić dodatkowe dane w celu umożliwienia STECF dalszej oceny wskaźnika przeżycia homarza i soli złowionych w podobszarze ICES IV przy użyciu odnośnych włoków oraz w celu umożliwienia Komisji dokonania przeglądu stosownego wyłączenia.
- (12) Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2015/2440 wprowadzono wyłączenia *de minimis* dotyczące:
  - soli złowionej przy użyciu drygawic i sieci skrzelowych w rejonie ICES IIIa, podobszarze ICES IV oraz wodach Unii podobszaru ICES IIa,
  - soli złowionej przy użyciu niektórych włoków rozprzowych w podobszarze ICES IV,
  - homarza złowionego przy użyciu niektórych włoków dennych w podobszarze ICES IV oraz wodach Unii rejonu ICES IIa, oraz
  - soli i plamiaka razem złowionych przy użyciu niektórych włoków dennych w rejonie ICES IIIa.

We wspólnej rekomendacji sugeruje się dalsze stosowanie tych wyłączeń. W związku z tym należy je zawrzeć w nowym planie w zakresie odrzutów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2440 z dnia 22 października 2015 r. ustanawiające plan w zakresie odrzutów dla niektórych połowów gatunków dennych w Morzu Północnym i w wodach Unii rejonu ICES IIa (Dz.U. L 336 z 23.12.2015, s. 42).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2004 (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 20).

- (13) Wspólna rekomendacja zawiera wyłączenie *de minimis* dotyczące soli, plamiaka i witlinka razem w odniesieniu do połowów przy użyciu niektórych włoków dennych w rejonie ICES IIIa, wyłączenie *de minimis* dotyczące soli, plamiaka i witlinka razem w odniesieniu do połowów przy użyciu koszy w rejonie ICES IIIa oraz, w odniesieniu do 2018 r., wyłączenie *de minimis* dotyczące witlinka złowionego przy użyciu włoków dennych w rejonie ICES IVc.
- (14) Na podstawie przekonujących dowodów przedstawionych przez państwa członkowskie w odniesieniu do wymienionych wyłączeń zweryfikowanych przez STECF, który stwierdził, że wyłączenia te zawierały uzasadnione argumenty dowodzące, że dalsza poprawa w zakresie selektywności jest trudna do osiągnięcia lub powodowałaby nieproporcjonalne koszty związane z postępowaniem z niezamierzonymi połowami, Komisja uznaje, że należy ustanowić wyłączenia *de minimis* zgodnie z udziałami procentowymi zaproponowanymi we wspólnej rekomendacji, w granicach określonych w art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (15) Artykuł 18a rozporządzenia (WE) nr 850/98 upoważnia Komisję do ustalenia, do celów przyjęcia planów w zakresie odrzutów dla gatunków objętych obowiązkiem wyładunku, minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony (MCRS), by zapewnić ochronę niedojrzałych organizmów morskich. Te minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony mogą, w stosownych przypadkach, być objęte odstępstwem od rozmiarów ustalonych w załączniku XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98. W odniesieniu do homarza w rejonie ICES IIIa należy utrzymać minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2440, tj. długość całkowitą wynoszącą 105 mm i długość karapaksu wynoszącą 32 mm. Należy dodać minimalną długość ogona wynoszącą 59 mm na podstawie wspólnej rekomendacji i oceny STECF, w której stwierdza się, że taka długość ogona odpowiada obecnym wartościom w zakresie długości całkowitej i długości karapaksu.
- (16) Plany w zakresie odrzutów mogą obejmować również środki techniczne dotyczące połowów lub gatunków objętych obowiązkiem wyładunku. W celu zwiększenia selektywności narzędzi połowowych i zmniejszenia niezamierzonych połowów w cieśninie Skagerrak należy utrzymać szereg środków technicznych, które zostały uzgodnione między Unią a Norwegią w latach 2011 ⁽¹⁾ i 2012 ⁽²⁾.
- (17) W celu zapewnienia właściwej kontroli należy ustanowić określone wymogi dla państw członkowskich dotyczące sporządzania wykazów statków objętych niniejszym rozporządzeniem.
- (18) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu, ponieważ środki w nim przewidziane wywierają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowowego dla statków Unii i powiązaną z nim działalność gospodarczą. Niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. w celu zapewnienia zgodności z ramami czasowymi określonymi w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

Obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, stosuje się w podobszarze ICES IV (Morze Północne), rejonie ICES IIIa (Kattegat i Skagerrak) oraz wodach Unii rejonu ICES IIa (Morze Norweskie) do połowów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „panel Seltra” oznacza urządzenie zapewniające selektywność składające się z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 270 mm (oczko romboidalne), umieszczonego w czteropanelowym oknie i o krawędzi zamontowanej w porządku: trzy oczka o rozmiarze 90 mm na jedno oczko w rozmiarze 270 mm, lub z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 140 mm (oczko kwadratowe). Panel ma co najmniej 3 metry długości, jest umieszczony nie dalej niż 4 metry od sznurówki worka włoka i odpowiada całej szerokości górnego płata włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej);

⁽¹⁾ Protokół konsultacji między Norwegią a Unią Europejską w sprawie regulacji połowów w cieśninach Skagerrak i Kattegat na 2012 r.

⁽²⁾ Protokół konsultacji między Unią Europejską a Norwegią w sprawie środków w zakresie realizacji zakazu odrzutów i środków kontroli w obszarze cieśniny Skagerrak z dnia 4 lipca 2012 r.

- 2) „kratownica sieciowa »NetGrid«” oznacza urządzenie zapewniające selektywność składające się z czteropanelowego okna umieszczonego w dwupanelowym włoku wyposażonym w pochyloną tkaninę sieciową o oczkach romboidalnych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 200 mm, prowadzącego do otworu wyjściowego w górnej części włoka.

Artykuł 3

Przepisy szczegółowe dotyczące obowiązku wyładunku w odniesieniu do dorsza atlantyckiego

Nie naruszając przepisów art. 1, obowiązek wyładunku połowów dorsza atlantyckiego na mocy niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie, wyłącznie jeżeli rozporządzenie (WE) nr 1342/2008 straci moc lub jego rozdział III zostanie uchylony przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Artykuł 4

Wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do homarca

1. Wyłączenie z obowiązku wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do gatunków, co do których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, ma zastosowanie do następujących rodzajów połowów homarca:

- a) połowów klatkami (FPO ⁽¹⁾);
- b) połowów w rejonie ICES IIIa przy użyciu włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażonych w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 35 mm;
- c) połowów w rejonie ICES IIIa przy użyciu włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 90 mm, wyposażonych w panel Saltra;
- d) w 2017 r. do połowów w rejonie ICES IV przy użyciu włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 80 mm, wyposażonych w kratownicę sieciową „NetGrid”.

2. Homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, uwalnia się w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.

3. Przed dniem 1 maja 2017 r. państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu Morzem Północnym przedstawiają Komisji dodatkowe dane oprócz danych określonych we wspólnej rekomendacji z dnia 3 czerwca 2016 r. oraz wszelkie inne istotne informacje naukowe potwierdzające wyłączenie określone w ust. 1 lit. d). Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia te dane i informacje do dnia 1 września 2017 r.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do soli

1. Wyłączenie z obowiązku wyładunku zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do gatunków, co do których dowody naukowe wykazują wysokie wskaźniki przeżycia, stosuje się w 2017 r. do połowów soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych w obrębie sześciu mil morskich od brzegu w obszarze ICES IVC i poza określonymi obszarami dojrzewania narybku za pomocą włoków rozpornicowych (OTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–99 mm.

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie do statków o długości maksymalnej do 10 metrów, o maksymalnej mocy silnika do 180 kW, podczas połowów na wodach o głębokości 15 m lub mniej oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.

3. Sola złowiona w przypadkach, o których mowa w ust. 1, zostaje natychmiast uwolniona.

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1). W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

4. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu Morzem Północnym przedstawiają Komisji do dnia 1 maja 2017 r. dodatkowe informacje naukowe potwierdzające wyłączenie określone w ust. 1. STECF ocenia te informacje do dnia 1 września 2017 r.

Artykuł 6

Wyłączenia *de minimis*

W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 następujące ilości mogą zostać odrzucone na podstawie art. 15 ust. 4 lit. c) wymienionego rozporządzenia:

- a) w odniesieniu do soli – maksymalnie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające sieci skrzelowych i sieci trójściennych (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) w rejonie ICES IIIa, podobszarze ICES IV oraz wodach Unii rejonu ICES IIa;
- b) w odniesieniu do soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – maksymalnie, w 2017 r., 7 %, a w 2018 r. – 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków rozprzowych (TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm ze zwiększonym rozmiarem oczek sieci na przedłużeniu włoka rozprzowego, w podobszarze ICES IV;
- c) w odniesieniu do homarca poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – maksymalnie 6 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku przez statki używające włoków rozprzowych (OTB, TBN, OTT, TB) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm, w podobszarze ICES IV i wodach Unii rejonu ICES IIa;
- d) w 2017 r. w odniesieniu do soli i plamiaka razem poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka i krewetki północnej w połowach homarca przez statki używające włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci co najmniej 70 mm, wyposażone w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 35 mm, w rejonie ICES IIIa;
- e) w 2018 r. w odniesieniu do soli, plamiaka i witlinka razem poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – maksymalnie 4 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka i krewetki północnej w połowach homarca przez statki używające włoków dennych (OTB, TBN) o rozmiarze oczek sieci co najmniej 70 mm, wyposażone w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 35 mm, w rejonie ICES IIIa;
- f) w odniesieniu do soli, plamiaka i witlinka poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony – maksymalnie 1 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka i krewetki północnej w połowach homarca przez statki używające włoków dennych (OTB) o rozmiarze oczek sieci co najmniej 35 mm, wyposażone w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 19 mm, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb w rejonie ICES IIIa;
- g) w odniesieniu do soli, plamiaka i witlinka razem – maksymalnie 0,5 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka i krewetki północnej w połowach homarca dokonywanych kłatkami (FPO) w rejonie ICES IIIa;
- h) w 2018 r. w odniesieniu do witlinka – maksymalnie 7 % całkowitych rocznych połowów homarca, plamiaka, soli, krewetki północnej, witlinka, gładzicy, czarniaka i dorsza atlantyckiego w połowach wielogatunkowych soli, witlinka i gatunków bez limitów połowowych, dokonywanych przez statki używające włoków dennych (OTB, OTT) o rozmiarze oczek sieci 70–99 mm, w rejonie ICES IVc.

Artykuł 7

Minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony

W drodze odstępstwa od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony ustanowionego w załączniku XII do rozporządzenia (WE) nr 850/98 minimalny rozmiar odniesienia homarca do celów ochrony w rejonie ICES IIIa, jest następujący:

- a) długość całkowita 105 mm;
- b) długość ogona 59 mm;
- c) długość karapaksu 32 mm.

Artykuł 8

Szczegółowe środki techniczne w cieśninie Skagerrak

1. W cieśninie Skagerrak zabrania się posiadania na statku lub używania jakiegokolwiek włoka, niewodu duńskiego, włoka rozprzowego lub podobnej sieci ciągniętej o rozmiarze oczek mniejszym niż 120 mm.
2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 można stosować również następujące włoki:
  - a) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 90 mm, pod warunkiem że są one wyposażone w panel Seltra lub kratownicę sortującą, której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm;
  - b) włoki z workiem włoka z oczkami kwadratowymi o rozmiarze oczek co najmniej 70 mm, wyposażonym w kratownicę sortującą o rozstawie prętów nie więcej niż 35 mm;
  - c) włoki o minimalnym rozmiarze oczek mniejszym niż 70 mm przy połowach gatunków pelagicznych lub przemysłowych, pod warunkiem że połowy zawierają więcej niż 80 % jednego lub większej liczby gatunków pelagicznych lub przemysłowych;
  - d) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 35 mm przy połowach gatunku Pandalus, pod warunkiem że włok jest wyposażony w kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów 19 mm.
3. Urządzenie do zatrzymywania ryb może być stosowane podczas połowów gatunku Pandalus zgodnie z ust. 2 lit. d) pod warunkiem istnienia odpowiednich uprawnień do połowów do pokrycia przyłówów i pod warunkiem że urządzenie to:
  - jest skonstruowane tak, że minimalny rozmiar oczek kwadratowych górnego płata wynosi 120 mm,
  - ma długość co najmniej 3 m, oraz
  - ma szerokość co najmniej równą szerokości kratownicy sortującej.

Artykuł 9

Wykaz statków

Państwa członkowskie określają, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia, statki podlegające obowiązkowi wyładunku w odniesieniu do każdego rodzaju połowów. Do dnia 31 grudnia 2016 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim, za pośrednictwem bezpiecznej unijnej strony internetowej służącej kontroli, wykazy wszystkich statków ukierunkowanych na połowy czarniaka, zgodnie z definicją w załączniku, sporządzone na podstawie zdania pierwszego. Państwa członkowskie aktualizują te wykazy.

Artykuł 10

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.

Jednakże art. 9 stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 października 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Połowy podlegające obowiązkowi wyładunku

Narzędzie połowowe ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Rozmiar oczek sieci	Odnosne gatunki
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	≥ 100 mm	W latach 2017 i 2018: wszystkie połowy czarniaka (jeżeli złowione przez statek ukierunkowany na połowy czarniaka ⁽³⁾), gładzicy, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, krewetki północnej, soli i homarca.
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	70–99 mm	W latach 2017 i 2018: wszystkie połowy homarca, soli, plamiaka i krewetki północnej W 2018 r.: wszystkie połowy witlinka.
Włoki: OTB, OTT, OT, PTB, PT, TBN, TBS, OTM, PTM, TMS, TM, TX, SDN, SSC, SPR, TB, SX, SV	32–69 mm	W latach 2017 i 2018: wszystkie połowy krewetki północnej, homarca, soli, plamiaka i witlinka.
Włoki rozprzowe: TBB	≥ 120 mm	W latach 2017 i 2018: wszystkie połowy gładzicy, krewetki północnej, homarca, soli, dorsza atlantyckiego, plamiaka i witlinka.
Włoki rozprzowe: TBB	80–119 mm	W latach 2017 i 2018: wszystkie połowy soli, krewetki północnej, homarca i plamiaka. W 2018 r.: wszystkie połowy witlinka.
Sieci skrzelowe, drygawice i sieci oplatające: GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF		W latach 2017 i 2018: wszystkie połowy soli, krewetki północnej, homarca, plamiaka, witlinka i dorsza atlantyckiego ⁽⁴⁾
Haki i liny: LLS, LLD, LL, LTL, LX, LHP, LHM		W latach 2017 i 2018: wszystkie połowy morszczuka europejskiego, krewetki północnej, homarca, soli, plamiaka, witlinka i dorsza atlantyckiego.
Pułapki: FPO, FIX, FYK, FPN		W latach 2017 i 2018: wszystkie połowy homarca, krewetki północnej, soli, plamiaka i witlinka.

⁽¹⁾ Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszej tabeli odnoszą się do kodów w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.

⁽²⁾ W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowanych w tej tabeli odnoszą się do kodów klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

⁽³⁾ Statki są traktowane jako ukierunkowane na połowy czarniaka, jeżeli, używając włoków o rozmiarze oczek ≥ 100 mm, osiągają średnie roczne wyładunki czarniaka wynoszące ≥ 50 % masy wszystkich wyładunków dokonywanych przez statki zarówno w UE, jak i państwie trzecim basenu Morza Północnego w okresie $x - 4$ do $x - 2$, gdzie x oznacza rok stosowania; tj. lata 2012–2014 dla 2016 r., lata 2013–2015 dla 2017 r. oraz lata 2014–2016 dla 2018 r. Jeżeli statek został uznany za statek ukierunkowany na połowy czarniaka w jednym roku, należy nadal uznawać go za taki w kolejnych latach.

⁽⁴⁾ Obowiązek wyładunku w odniesieniu do dorsza atlantyckiego złowionego przy użyciu sieci skrzelowych, drygawic i sieci oplatających nie ma zastosowania w obszarze ICES IIIaS.